Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 61 (413), Sâmb. 30 Iulie 1955 ✯ 4 pag.; 15 bani

Mâine începe Festivalul...

desen de Etta ZUKERMAN

PACE ŞI PRIETENIE

Varşovia, oraşul care şi-a deschis porţile cu atâta dragoste tineretului lumii, va trăi mâine o zi neasemuită. Mâine, stol alb de porumbei va vesti zările că marea sărbătoare a tinereţii, păcii şi prieteniei a început.

Hai să ne purtăm o clipă cu gândul acolo, în mijlocul acelui freamăt fierbinte. Iată, vom deosebi undeva, în marea mulţime, vestitele „sombreros", pălăriile uriaşe ale mexicanilor, turbanele şi veşmintele înflorate ale indonezienilor, alături de căciulile rotunde ale cazacilor dela Don, iar mai încolo şepcile lunguieţe ale italienilor lângă fesurile celor din Iran. Ei, dar e greu să-i recunoşti pe toţi... Sunt aici 30.000 de tineri din peste 100 de ţări. Au venit de pretutindeni, unii străbătând cale lungă şi grea. Puterea îndemnului care i-a adus aici ţi-o desvălue simplu cuvintele care se rostesc din adâncul inimii pe străzile Varşoviei: „Pace şi prietenie!" Pace şi prietenie... Scumpă năzuinţă! Cărui tânăr din lume nu-i sunt dragi viaţa, munca şi cântecul, care tânăr nu visează să construiască, să creeze, să-şi dureze un viitor senin... Acestea toate nu se pot împlini decât sub raza luminoasă a păcii. Tineretul lumii o ştie. Strădaniile sale cele mai pline le închină acestui ţel. Şi pentru izbânda păcii şi a viitorului însorit, tinerii lumii îşi dau mâinile, leagă prietenie frăţească.

Praga 1947, Budapesta 1949, Berlin 1951, Bucureşti 1953. Patru oraşe, patru sărbători care au fost pentru tinereţea lumii izvor de bucurii, de nădejdi, de puteri noi. Şi cum să nu te simţi mai puternic, mai plin de încredere în viitor, când ştii că ai în toate părţile lumii mii de prieteni care visează la fel cu tine, care luptă la fel cu tine! Acum, la cel de al V-lea Festival Mondial, tineretul se întâlneşte în Varşovia. Aici, în oraşul renăscut din ruine, tineretul lumii va spune încă odată un „Nu!" hotărît războiului. Tinerii din Ţara Sovietelor, care construiesc în patria lor comunismul, tinerii din Sudan sau din Congo, care luptă pentru libertatea popoarelor lor subjugate de imperialişti, tinerii din Cehoslovacia, din Franţa sau din Japonia, vor cânta laolaltă, îşi vor povesti despre ţările lor. Vor discuta despre uzinele lor, despre şcolile lor, despre cărţile lor preferate, despre preocupările lor zilnice. Filateliştii vor face schimburi de mărci, sportivii se vor întrece pe stadioane, artiştii îşi vor arăta măestria pe scene. Tineretul din zeci de ţări va asculta cântecele lui Yves Montand, care vorbesc despre oamenii simpli din Paris, îşi va umple inima cu minunatele melodii ale negrilor, sau va juca împreună „Periniţa" noastră românească... Cunoscându-şi gândurile, cântecele, preocupările, tinerii se vor simţi mai legaţi, mai uniţi.

Cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru pace şi prietenie va fi o manifestare măreaţă a solidarităţii şi frăţiei tineretului de pretutindeni în lupta lui pentru făurirea unui viitor paşnic şi însorit.

CHEMARE

de Ion Brad

Legaţi-mi azi la gât cravata voastră
Cu focul ei pe drumuri să mă'ndrept
Acolo unde Vistula albastră
E ca un brâu Varşoviei pe piept

Şi daţi-mi râsul ca să-l duc mulţimii
Acolo unde curse plânsul val,
Unde se strânge floarea tinerimii,
Unde se'ncinge noul Festival!

Acolo, în Varşovia bătrână,
Să port salutul vostru, pionieri,
Ca'n veci de veci prin lume să rămână
Ţâşnind ca macii astei calde veri!

Voi povesti despre voi

de Gica Iuteş

Gândul meu colindă străzile Varşoviei, oraşul care a suferit atât de multe nenorociri în timpul ultimului război dar care, datorită eroicilor săi locuitori, azi s'a ridicat mai mândru decât înainte. Acolo mă voi întâlni şi împrieteni cu mulţi tineri sosiţi din toate colţurile lumii. Ne vom cânta unul altuia cântecele din locurile natale, vom istorisi fapte din viaţa popoarelor noastre. Ştiţi, ca între prieteni. Fiecare va povesti pe rând. Iar când îmi va veni şi mie rândul, le voi vorbi prietenilor foarte multe şi despre pionierii noştri. Vreau ca tinerii sovietici, englezi, arabi, americani, etc., să afle că în patria mea cresc copii vrednici, cu dragoste de carte şi muncă, sănătoşi şi veseli.

Iar atunci când noi, delegaţii tineretului lumii, ne vom aduna să punem fiecare câte o piatră la temelia unei şcoli noi din Varşovia, eu voi pune piatra în numele pionierilor români.

Conferința dela Geneva

La 23 Iulie, în orașul elvețian Geneva, s'au încheiat lucrările conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri: Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța. La această întâlnire însemnată au luat parte N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; D. Eisenhower, președintele S.U.A.; A. Eden, prim-ministrul Angliei; E. Faure, prim-ministrul Franței, precum și miniștrii de externe ai celor patru țări.

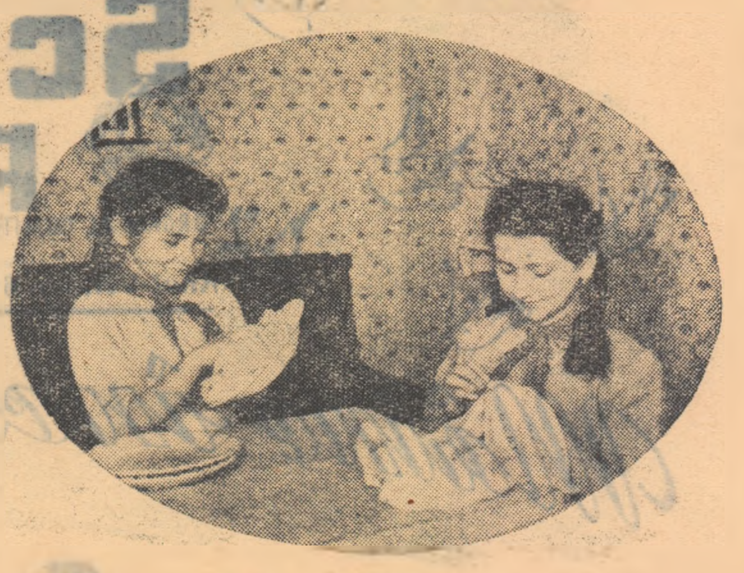
Popoarele lumii au privit cu încredere și nădejde către conferința dela Geneva și au salutat cu bucurie roadele ei. Conducătorii celor patru mari state s'au reunit din nou, după aproape 10 ani, în care timp astfel de întâlniri n'au mai avut loc. Ei au discutat probleme arzătoare, de care se leagă soarta păcii în lumea întreagă. Spiritul de sinceritate și înțelegere în care au fost purtate tratativele, au arătat că năzuința tuturor oamenilor cinstiți se poate împlini. Această năzuință este de a se pune capăt învrăjbirii și neîncrederii dintre state, de a se rezolva pe cale pașnică neînțelegerile lor. Conferința a dovedit de asemenea încă odată că coexistența pașnică a țărilor care au orânduiri sociale deosebite este cu putință.

Una din cele mai însemnate probleme discutate a fost aceea a securității europene. In dorința vie de a asigura pacea popoarelor, Uniunea Sovietică a făcut propunerea ca țările europene ce fac parte din grupări opuse una alteia să pornească pe drumul colaborării pașnice, iar mai târziu aceste grupări să fie desființate. In ce privește reunificarea Germaniei — o altă problemă desbătută la conferință — deși s'au ivit păreri deosebite pentru soluționarea ei, șefii celor patru guverne au căzut de acord că ea trebue înfăptuită prin alegeri libere, în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele păcii în Europa. A fost de asemeni viu discutată problema dezarmării, pentru a cărei rezolvare sunt de mare folos propunerile făcute de Uniunea Sovietică încă din luna Mai. Aceste propuneri prevăd reducerea armamentelor statelor și interzicerea armei atomice. Toți participanții la conferință au luat înțelegerea de a lucra și mai departe pentru găsirea unor soluții comune în problemele discutate. In acest scop, ei au însărcinat pe cei patru miniștri de externe, care se vor întâlni din nou la Geneva în luna Octombrie, să continuie studierea unor puncte însemnate ale conferinței.

Șefii guvernelor au luat de asemenea hotărîrea ca pe viitor să facă toate eforturile pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale dintre statele participante la conferință.

Conferința dela Geneva, care a deschis drum unor noi și importante acorduri între state, este o mare realizare în slujba păcii. Ea a vădit că singurul mijloc just și dorit de popoare pentru rezolvarea neînțelegerilor între state este acela al tratativelor. Popoarele lumii, fără ale căror strădanii de pace această întâlnire n'ar fi fost posibilă, sunt bucuroase de rezultatele obținute. Alături de ele, poporul român, luptător activ pentru cauza păcii, salută hotărîrile dela Geneva și e hotărît să le sprijine din toate puterile.

Ajutoarele mamei

Mama nu-i acasă; nu-i nimic, treburile gospodăriei n'au rămas baltă. Cele două surori, Doina și Mariana Turciu, din Pitești, o ajută mereu pe mama lor la treabă, cu multă plăcere.

Spic cu spic, patriei snop

PLOAIA POATE SĂ VINĂ!

Se însera. Nori negri, ca de smoală, acopereau satul. La Sfatul Popular comunal Jilavele, raionul Urziceni, câțiva oameni strânși în jurul aparatului de radio ascultau încordați. Crainicul anunța buletinul meteorologic: „...Pentru după amiaza zilei de mâine, ploaie torențială, însoțită de descărcări electrice în regiunea Bărăganului. Pentru următoarele trei zile...".

Pe fețele tuturor se citea îngrijorarea. Mai mult de 5 ha. cu grâu făcut snopi erau amenințate să fie distruse de ploaie și în Gospodărie mai erau încă atâtea altele de făcut.

A doua zi dis de dimineață, abia începuseră treaba pe ogoarele gospodăriei, când a apărut un grup de pionieri dela tabăra de curte din comună.

Plini de viață, veseli, pionierii începură să strângă snopii și să-i facă clăi. Nici că le păsa de grămada amenințătoare a norilor, ce se zăreau pe cer. Cei din gospodărie se puteau bizui pe ajutorul pionierilor.

Unul dintre pionieri, Buzoianu Ion, mărunțel „cât o păstaie" cum îi spuneau colegii, o luase înainte tuturor: în urma lui se înșirau unele după altele clăile ridicate de el.

Manolache Dragomira, Miron Radu și Costache Victor, erau și ei printre primii.

Din când în când câte un pionier striga numărul clăilor făcute de el, așa ca să-l audă toți: „a șaptea!... „a opta!...

Către amiază, toți snopii de pe cele 5 ha. erau făcuți clăi. Directorul G.A.S.-ului le mulțumi pionierilor și îi felicită pentru frumoasa lor inițiativă.

Când potopul de apă începu să se reverse din înaltul cerului, nimănui nu-i mai păsa: cele 5 ha. de grâu erau salvate.

Șt. ZAIDES

Peștera cu păstrăvi

Mitică Marinescu, elev la Școala de 7 ani nr. 1, din Petroșani, și-a pregătit de cu seară un mic bagaj. In plasa cu care maică-sa face cumpărături și-a pus alături de pachetul cu mâncare, o pereche de tenişi, iar într'o cutie de chibrituri câteva cârlige de undiță.

— Ce faci? îl întrebă soră-sa, Kati. Nu vezi că afară s'a înorat? Tovarășa instructoare ne-a spus că dacă-i vreme urîtă nu mergem în excursie, avem program la club.

— Ce știi tu, îi răspunse plin de dispreț Mitică. Dacă ai fi citit anunțul stației noastre meteorologice dela Casa pionierilor ai ști că mâine se vestește timp frumos.

Văzând-o că se îmbufnează, băiatului îi păru rău că a luat-o așa „de sus". Oricum, Kati îi este soră. Ea abia a terminat clasa a III-a, pe când el intră într'a VI-a...

Toată seara nu-și mai adresară niciun cuvânt unul altuia. Mama observă supărarea lor și îi întrebă ce s'a întâmplat. Mitică tăcea, iar Kati abia târziu deschise gura:

—Mâine nu mă mai duc la tabără... Nu mă mai duc niciodată...

— De ce?

— Așa! Să se ducă numai el, că-i mai deștept... Crede că dacă eu îs de puțin timp pionieră, nu știu nimic...

Dimineața, Mitică aproape uitase întâmplarea. Se îmbrăcă în fugă, să nu întârzie.

— Hai, termină mai repede, o zori el pe Kati.

— Nu ți-am spus aseară că nu mă duc?!... răspunse fata, cu strângere de inimă. (Ieri doar, instructoarea le spusese că dacă va fi vreme bună vor merge la Peștera Bolii, de care auzise că-i minunată).

— Cum, nu vii?!... Nu vrei să culegem fragi de pe dealurile din jurul peșterii? Inăuntru o să găsim roci, vânăm lilieci, pescuim păstrăvi...

— Pescuim în peșteră?!... râse Kati.

— Da, da, în peșteră? Prin ea trece un pârâu plin de păstrăvi.

Kati nu mai putea rezista acestei ispite. Își spuse că e o prostie să mai facă pe supărata.

— Mitică, zise ea, Mitică, știi ce te rog?

— Ce?

— Vin în excursie, dar dacă-mi promiți că n'ai să mai vorbești urît cu mine.

— Bine, îți promit — exclamă el înseninat.

— Atunci să ne grăbim...

I. STRAUȚ

Noua prietenă a VALENTINEI

Sulițele de aur ale soarelui prevesteau o zi frumoasă. Pionierele dela clubul Școlii nr. 117 fete din București hotărîseră s'o petreacă în aer liber. După plecarea lor, în școală se așternu liniștea.

Deodată, în ușa dela intrare apăru o fetiță negricioasă, cu plete lăsate pe umeri.

Privi spre grupul vesel ce de-abia se mai zărea. O clipă îi veni să fugă, să le ajungă pe fete din urmă, să se joace și ea. Dar un spiriduș (care o însoțește mereu dela o vreme), începu să strige: „Nu! Acum nu se poate! Nu e timp! Mai târziu, după ce termini". Fetița se resemnă, închise repede ușa și tot atât de repede dispăru în dosul altei uși pe care scria: Laborator.

Cine este ea? Și ce o fi căutând aici în timp ce prietenele ei se joacă?

Fetița se numește Valentina. Valentina Stan. A urmat clasa a V-a, unde s'a întâlnit pentru prima dată cu Botanica. In primele zile ale anului școlar părea că s'a împrietenit cu noul ei obiect. Dar a sosit lecția „Structura frunzei". Valentinei i se păru că este foarte grea. N'a înțeles'o și nici n'a cerut ajutorul colegelor, sau al tovarășei profesoare. Apoi au mai urmat și alte lecții grele pe care de asemeni nu le înțelese. Cu timpul Botanica îi deveni un obiect nesuferit. In toate cele patru pătrare a avut medii de doi. Valentina a rămas corijentă la Științele naturii.

Și acum, după ce ați cunoscut-o, am să vă spun pentru ce vine la laborator.

Se află aici un ierbar bogat. Valentina, după ce învață, fie la ora de meditație, fie acasă despre câteva plante, vine aici și le caută în ierbar. Cercetează cu atenție fiecare părticică din care e compusă planta. Tot aici e un microscop care o ajută să vadă în amănunt structura frunzei buclucașe.

Astfel, împletind cunoștințele aflate din manual cu cercetarea în practică a celor învățate, Valentina a reușit să pătrundă mai bine tainele plantelor. Botanica a început să-i devină un obiect plăcut, o prietenă bună.

Și până la examenele celor amânați va reuși să recupereze cunoștințele din timpul anului.

Dar tot venind aici în laborator, Valentina s'a mai gândit la ceva: să pregătească în această vacanță un dar școlii. Știți ce? Un mic ierbar lucrat chiar de mâna ei.

Irina RADULIAN

V. Bărgăoanu

PRIN MUNȚI

— Insemnări dintr'un jurnal de călătorie —

(continuare din numărul trecut)

ŞI TOTUŞI NIMENI N'A FACUT BAIE

Dimineata se anunta liniştită şi, desi era răcoare, eram siguri că în timpul zilei se va încălzi.

Am vizitat mai întâi cascada. Niciodată în viata noastră n'am văzut o cascadă. De pe stâncă, apa înspumată se aruncă cu furie în jos. Căderea ei produce un urlet asurzitor. Şi totuşi, e neînchipuit de frumos! Printre stropi, razele soarelui vrâstează apa înspumată cu semicercuri de curcubeu. Privim, privim şi nu ne mai săturăm.

Pornim apoi la drum. Urcăm spre Bâlea-Lac. In pajişti a înflorit trandafirul de munte. Ne repezim cu totii şi strângem buchete mari. Tovarăşa profesoară ne vorbeşte despre plantele de munte. Ce viată interesantă au! Ca să reziste vânturilor, unele din ele se târăsc pe fata pământului şi-şi prind tulpinile cu mai multe rădăcini.

Deodată, în fața noastră sclipeşte ceva strălucitor. Uimiţi, privim şi nu ne vine să credem. Pe muntele Bâlea este încă zăpadă! Să vezi zăpadă în miez de vară este într'adevăr un lucru uimitor.

Cu cât urcăm, cu atât pâlcurile de zăpadă şi de gheaţă sunt mai mari şi mai dese.

Uneori, gheata ne pune la grele încercări. Drumul e strâmt şi, din loc în loc, e podit cu gheaţă. O nebăgare de seamă şi îndată luneci devale! Dar cu curaj, noi mergem înainte. Cu tocul bocancilor spargem gheaţa făcând-o astfel mai puţin lunecoasă. Totuşi n'am putut scăpa de-o neplăcere. Tocmai când străbăteam un astfel de „ghețar" periculos, Konert Reghina lunecă şi era cât pe ce să-şi piardă echilibrul. Noroc că ne ţineam în şir, de mână. Konert n'a lunecat, în schimb a scăpat din mână sticla cu apă. Sticla o luă pe gheaţă cu o viteză uimitoare, lunecând în prăpastie. Curând am pierdut-o din ochi.

Am ajuns la lacul Bâlea. Tovarăşa profesoară de Geografie ne duce cu gândul în vremuri străvechi. Pe atunci, în perioada glacială, munţii erau veşnic acoperiţi de zăpadă. Prin presare, straturile de zăpadă s'au transformat în gheaţă. Când gheţarul devenea

uriaş, începea să lunece la vale lăsând în urma lui săpături adânci, aşa numitele zănoage. Gheţarii s'au topit iar săpăturile făcute de ei s'au umplut cu apă. Aşa s'a născut lacul Bâlea.

Privim lacul şi ne aducem aminte de planurile noastre de a face baie în el. Să facă cine-o pofti, dar noi nu mai avem chef! Un sfert din lac este acoperit cu o poighiță de gheaţă.

După ce am cercetat urmele gheţarilor lăsate pe stânci, ne-am întors înapoi la cabană.

SEARA LA CABANA

Auzisem noi de multe ori că în munţi căderea nopţii are un farmec cu totul deosebit de cea din regiunile deluroase sau de şes. Şi iată că acum avem prilejul să ne desfătăm ochii cu minunatul tablou al înserării în munţi. Cerul e atât de limpede şi străveziu încât avem impresia că stăm sub un urias clopot, lucrat din cel mai curat cristal. Dinspre vârfurile muntilor adie o undă răcoroasă aducând cu sine freamătul misterios al pădurilor de brazi.

Pe pajiştea din fata cabanei pasc leneşi măgarii, de pe spinările cărora s'au ridicat, doar cu câteva clipe mai înainte, poverile aduse tocmai de devale. Lângă ei, stând pe iarbă, un om cu mustăţile cănite ascultă parcă un tainic glas. Intrăm în vorbă.

— Ce faci aci moşule? De ce nu intri în cabană?

— Ce să fac... Ascult glasul omului de piatră.

Noi îl privim cu mirare. Ce-o mai fi şi asta? Dar omul văzând nedumerirea noastră, zâmbi cu înţeles şi începu să ne povestească.

...Trăia odată un om care făcea mari necazuri Crăiesei Munţilor. Omul acela luase obiceiul ca, ori de câte ori o întâlnea pe Crăiasa Munţilor, să-i îngâne vorbirea.

— Piei din fata mea! — zicea Crăiasa.

— Piei din fata mea! — repeta omul.

Azi aşa, mâine aşa. Crăiasa îşi găsise beleaua cu omul acela. Odată, Crăiasa se apucă să cheme

la ea toate jivinile din munţi.

— Auuu!... — strigă Crăiasa.

— Auuu!... — răspunse omul.

— Hei, voi urşilor îmblăniţi, voi lupilor colţaţi, voi vulpilor codate, veniţi la chemarea mea.

— Hei, voi urşilor îmblăniţi, voi lupilor colţaţi, voi vulpilor codate, veniţi la chemarea mea — repetă omul.

Jivinile au ascultat cu uimire cele două chemări pornite din părţi diferite. Credincioase Crăiesei lor, au plecat în căutarea ei. Au umblat ele, au umblat, dar de Crăiasă nu puteau să dea. Pasă-mi-te, cuvintele repetate de om le încurcase drumul.

Atunci Crăiasa n'a mai putut să rabde. L-a căutat pe om şi i-a zis:

— In munte să te prefaci şi vesnic să repeţi cuvintele altora.

Abia sfârşi Crăiasa vorbele, că omul se şi prefăcu în munte. De atunci, omul de piatră repetă mereu freamătul codrilor, cuvintele călătorilor.

Omul cu mustata cănită tăcu. Deasupra noastră, stelele clipeau şiret, din coada ochiului îndemnându-ne la culcare. Le-am ascultat îndemnul şi am intrat în cabană. Ne-am culcat cu gândul la glasul omului de piatră, la povestea ecoului.

A SOSIT STICLA

Valea înspre care s'a prăvălit sticla Reghinei a trezit în inima a doi băieţi dela noi, planuri ispititoare. Băieţii îşi puseseră în gând să meargă acolo, să strângă roci, plante şi să facă fotografii. Au povestit despre gândurile lor tovarăşilor profesori şi au primit invoirea să plece.

A doua zi ploua mărunt. Frumosul cer din seara trecută, era acoperit acum cu nori grei, plini de apă. Cu toate astea, cei doi băieţi, Hans Bretz şi Heindrich Hartmann, s'au sculat mai devreme decât toţi ceilalţi, şi-au potrivit ruksacurile în spate şi-au pornit la drum. Ştiau ei oare ce primeidii vor întâmpina în cale?

...Drumul pe care au pornit era diferit de cel urmat de noi în ajun. Băietii n'aveau de unde să-l cunoască. Mergeau, şi din când în când se opreau căutând să-şi întipărească în minte locurile prin care au trecut.

La un moment, drumul începu să se îngusteze. Intr'o parte se deschidea prăpastia, în cealaltă se înălţa peretele abrupt de stâncă. Lipiţi de zidul stâncii, ţinându-se de mână, băieţii păşeau cu băgare de seamă, numărându-şi parcă fiecare pas.

Drumul era din ce în ce mai anevoios. In picioare nu se mai putea înainta. Băietii începură să meargă atunci pe brânci, ajutându-se unul pe altul. Dar curând îi învălui ceaţa. Băieţii se opriră în loc. Un ceas întreg au stat şi-au aşteptat până ce s'a ridicat ceaţa.

Şi iată că la capătul strădaniilor lor se ivi valea: o pajişte întinsă, cu iarbă moale şi cu multe, multe flori.

(va urma)

Din creaţiile cititorilor

PE ŞANTIER

Desen de Ştefan BONIS
Clasa a VI-a, Şcoala de 7 ani Nr. 5, Baia Mare.

La cules de spice

Se pleacă şi foşneşte mândru lanul,
Ca nesfârşite valuri aurii,
Iară combina duduind flămândă,
Inghite spice mândre, zi de zi.

In urmă-i se înşiră zgomotoşi,
Voinicii cu cravate purpurii.
Intreaga unitate a sosit,
S'adune spicele de pe câmpii.

Şi snopii cresc şi mândri's pionierii,
Şi-un zâmbet luminează fa'a lor,
E zâmbetul acel de bucurie,
Când poţi fi ţării tale de-ajutor.

Tatiana ALBULESCU cl. a VII-a
comuna Săceni regiunea Bucureşti

Ghicitori

Unde doarme Boian
Se cunoaşte un an.
(Focul)

Sâcâita vai de ea,
Şade'ntr'un vârf de nuia.
(Aluna).

Cine cântă toată vara
Prin fânețe cu chitara?
(Greierul).

Ce şade pe apă
Şi nu se udă?
(Umbra)

culese de elevul Stuparu Petre din Iaşi.

O serbare mult aşteptată

Duminică 31 Iulie, orele 16, în parcul Palatului pionierilor din Bucureşti, cinci sute de pionieri şi şcolari din Capitală se vor întâlni la o serbare organizată de „Scânteia pionierului" în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor dela Varşovia.

Cu acest prilej vor avea loc întreceri sportive diferite.

Serbarea se va încheia cu un foc de tabără.

Olimpiada Tinerilor Constructori

Rezultatul concursului

Publicăm astăzi lista câştigătorilor Olimpiadei Tinerilor Constructori.

1. — Premiul I (bicicleta) a revenit pionierului **Carpiuc Tiberiu**, clasa a VII-a, din comuna Siret, raionul Rădăuţi, regiunea Suceava, pentru lucrarea „tractor electric".

2. — Premiul II (aparat de radio) a revenit pionierului **Mezabrovschi Francisc**, clasa a VII-a B, Şcoala de 7 ani nr. 9, Oraşul Stalin, pentru lucrarea „aparat de radio cu o lampă".

3. — Premiul III (aparat de fotografiat) a revenit următorilor pionieri:

a) **Mârşeu Pavel**, cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani, nr. 19, Arad, pentru lucrarea „aparat de proiecţie".

b) **Valentin Tănase**, cl. a V-a, Şcoala mixtă de 7 ani nr. 17, Oraşul Stalin, pentru lucrarea „funicular".

c) **Vahnovanu Doru**, cl. a VI-a, Şcoala medie de băieţi nr. 1, Satu Mare, pentru lucrarea „funicular".

Se acordă un număr de „menţiuni excepţionale" următorilor pionieri:

1. — **Andronache Adrian** — cl. a IV-a, Şcoala de 7 ani, de băieţi, nr. 1, Caracal, pentru lucrările „suport-călimară" şi „funicular".

2. — **Lukacs Justin** — cl. a IV-a, Şcoala medie mixtă maghiară, Oraşul Stalin, pentru lucrarea „vaporaş".

3. — **Uşvat Ioan** — cl. a V-a, Şcoala de 7 ani nr. 16 Arad, pentru lucrarea „funicular".

4. — **Racoviţan Dan**, cl. a V-a, Şcoala de 7 ani, nr. 7 Arad, — pentru lucrarea „funicular".

Au mai fost menţionaţi următorii participanţi:

1. — **Hrincescu Maria** — cl. a IV-a, Şcoala mixtă nr. 4 Vatra Dornei, Argestru, regiunea Suceava — pentru lucrarea „adăpătoare automată".

2. — **Otvös Iosif** — cl. a IV-a, Şcoala medie mixtă maghiară Arad — pentru lucrarea „adăpătoare automată".

3. — **Colectivul de copii dela Casa de copii „30 Decembrie" Sinaia** — pentru lucrările „adăpătoare automată", „suport de călimară" şi „vaporaş".

4. — **Protopopescu Alexandru** — cl. a VI-a, Şcoala medie mixtă Tg. Ocna, regiunea Bacău, pentru lucrarea „funicular".

5. — **Ursu Ion** — cl. a VI-a, Şcoala de 7 ani, nr. 1, comuna Berghin, reg. Hunedoara, pentru lucrarea „maşina de recoltat cartofi".

6. — **Cârstea Dumitru** — cl. a V-a B, Şcoala medie de băieţi nr. 1, Giurgiu, pentru lucrarea „vaporaş".

7. — **Bortnyik Adalbert** — cl. a IV-a, Şcoala mixtă de 7 ani nr. 4 Baia Mare — pentru lucrarea „suport de călimară".

8. — **Bunea Gheorghe** — cl. a IV-a, Şcoala mixtă de 7 ani din comuna Noul Român, raionul Făgăraş, pentru lucrarea „suport de călimară".

9. — **Păun Claudiu**, — cl. III-a, Şcoala elementară nr. 143, raionul Lenin, Bucureşti, pentru lucrarea „vaporaş".

10. — **Anton Vasile** — cl. a III-a, Şcoala de 7 ani, nr. 1, comuna Tomnatic, regiunea Arad, pentru lucrarea „vaporaş".

Obiectele primite vor fi expuse la Expoziţia Olimpiadei Tinerilor Constructori care se va deschide în curând la Palatul pionierilor din Bucureşti.

Festival... Festival... Festival...

Suntem gata să primim oaspeţii

— Allo! Comitetul Festivalului? — aici cantonamentul 406. Da! Şcoala elementară din Str. Tyszkiewicz. Suntem gata să primim oaspeţii.

Tot mai multe asemenea anunţuri ajung la Statul Major al Festivalului. Tot mai multe şcoli din Varşovia îşi termină pregătirile pentru primirea oaspeţilor din lumea întreagă.

— La noi delegaţii se vor simţi ca la ei acasă — spun pionierii dela Şcoala nr. 183, care ajută de zor la pregătirea Festivalului. Când au aflat că la şcoala lor vor locui 300 delegaţi din Italia, au hotărît să împodobească şi coridoarele cu modele naţionale şi obiecte de artă populară.

— Să vadă şi italienii cât de frumoasă este arta noastră populară!

Au intrat în lucru foarfecele, vopseaua şi pensulele. Pe o pânză curată de in au apărut flori colorate şi costume naţionale. Jadzia Spiewak, Basia Rakowska şi Witold Boimski lucrează cu multă îndemânare... Alţii au completat albumele pentru expoziţie.

Acum Şcoala nr. 183 îşi aşteaptă oaspeţii din Italia cu săli pavoazate, cu paturi curate şi frumos aşternute. Pe fiecare măsuţă şi fereastră, alături de flori, se văd sirene şi harfe făcute din plastilină. Acestea sunt emblemele Varşoviei şi ale Şcolii de muzică, unde învaţă pionierii care le-au făcut. In holul cel mare se află lozinca „Pacea să ne aducă fericirea".

Prima zi

Prima zi a Festivalului. Amiază... Pe străzile Varşoviei s'a pornit un marş măreţ. Sclipesc în soare porturi naţionale din cinci continente. Prin poarta noului stadion intră coloane acoperite de o mare de steaguri multicolore. Rând pe rând, ele trec prin faţa tribunei de onoare, în timp ce sute de balonaşe cu steguleţe ale F.M.T.D. şi ale tuturor ţărilor lumii se înalţă graţioase spre cer. Odată cu ele se înalţă stoluri de porumbei albi. Fanfarele dau semnalul de începere al Festivalului şi în sunetele lor se ridică pe marele pavilion steagul Festivalului. Apoi, tineretul Poloniei salută oaspeţii prin cântece şi dansuri. Pe iarba stadionului intră în vârtej căluşarii din Cracovia. Abia şi-au terminat programul, că 100 de perechi din Wielkopolska încep minunatul dans al coroniţelor. Vin apoi o mulţime de copii care execută un dans cu zmee colorate. Iată-i şi pe sportivi! Demonstraţia lor de gimnastică e răsplătită cu tunete de aplauze. Sus, deasupra stadionului, evoluiază cei mai buni planorişti ai Poloniei, care execută acrobaţii îndrăzneţe.

...Dar vorbele nu pot înfăţişa în toată frumuseţea ei măreaţa manifestaţie care, mâine, în Capitala Poloniei, va vesti începutul celei mai dragi sărbători a tineretului lumii.

Dansurile prieteniei

Pline de foc şi de veselie sunt jocurile populare poloneze. Iată, acesta este un dans pe care îl va prezenta ansamblul de cântece şi dansuri „Kurpie Zielone" (fotografia 1)

Cu cât entuziasm vor porni aplauzele spectatorilor după terminarea acestui dans executat de un ansamblu de artişti amatori din Ungaria! (fotografia 2).

Pentru sărbătoarea lor

Tinerii din lumea întreagă şi-au trimis delegaţi la Festival. Dar şi cei care nu vor fi la Varşovia în zilele Festivalului vor participa la sărbătoarea tinereţii. Nenumărate şi emoţionante sunt manifestările organizate în toate ţările lumii în cinstea Festivalului. Aşa de pildă, când delegaţia italiană va defila pe marele stadion al Varşoviei, un grup de tineri italieni va implânta pe cel mai înalt vârf din Italia, Mont-Blanc, drapelul alb al păcii şi drapelul Festivalului. Tinerii Japonezi vor organiza între 31 Iulie—31 August primul lor Festival Naţional. O mare ştafetă va străbate cu acest prilej întreaga Japonie, aducând la Tokio mesajul de pace şi prietenie al tineretului din toate regiunile ţării. Studenţii dela universitatea din Michigan (Statele Unite) au organizat în cinstea Festivalului o expoziţie de artă sovietică, poloneză, cehoslovacă, germană, etc. Tot la universitatea lor s'a prezentat filmul despre reconstrucţia Varşoviei.

Un dans neobişnuit şi în acelaşi timp vesel, dansul cu pălăria. El va fi prezentat participanţilor la festival de ansamblul ţinutului Ban-Pan din Vietnamul de nord.

Pe scurt

● Astăzi 30 Iulie soseşte la Siedlec (R. P. Polonă) ştafeta internaţională care se îndreaptă spre Festival. Oaspeţii vor rămâne o noapte în oraş, de unde-şi vor continua drumul. Pionierii s'au pregătit să-i întâmpine.

● Acum câteva zile a trecut graniţa Republicii Populare Polone, pe bicicletă, indianul Misrilal Jayasywal. De doi ani el călătoreşte în jurul lumii. A străbătut cu bicicleta multe ţări: India, Nepal, Zanzibar, Tanganica, Kenia, Uganda, Sudan, Egipt, Libia, Siria, Turcia, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Ungaria, Austria, Cehoslovacia, şi în prezent Polonia. El călătoreşte sub lozinca păcii şi a prieteniei. Este în prezent oaspete de onoare al Comitetului Festivalului şi va rămâne la Varşovia în timpul Festivalului.

„INCHINAT FESTIVALULUI"

Trenurile Festivalului! Cu câtă bucurie sunt întâmpinate pretutindeni, fiindcă ele poartă delegaţii la marea întâlnire a tineretului... Tot un tren al Festivalului a plecat mai zilele trecute din Hunedoara. Un tren ceva mai deosebit însă, fiindcă cele 60 de vagoane ale lui erau încărcate cu metal. Vă miraţi? Iată cum stau lucrurile: tinerii dela combinatul metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara s'au angajat ca în cinstea Festivalului să dea peste plan trei trenuri cu metal şi să le trimită uzinelor patriei. Primul tren a şi plecat din combinat. Cu negrăită mândrie şi mulţumire au scris tinerii oţelari pe pereţii vagoanelor: „Inchinat Festivalului". Dar ei nu s'au mulţumit cu atât. Tot în cinstea sărbătorii dela Varşovia au strâns 300 tone fier vechi pe care îl vor transforma în oţel nou. Tinerii escavatorişti, tractorişti şi macaragii ai combinatului au reuşit să prelungească cu mii de ore durata de funcţionare a maşinilor între două reparaţii. Şi acestea sunt doar câteva din faptele pe care tinerii siderurgişti din Hunedoara le-au închinat Festivalului.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7 61 00, 7 60 10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100114 Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52